

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 lipca 2022 r.,

sprawy **J. P.**,

skazanego z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 listopada 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt III K [...],

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

i art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł :

1. **pozostawić kasację bez rozpoznania;**
2. **obciążyć skazanego J. P. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 26 listopada 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt III K [...], w którym orzeczono wobec J. P. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszoną na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł każda, za czyn z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s.

Od tego wyroku kasację wywiodła obrońca J. P., zaskarżając go w całości na korzyść skazanego. Na podstawie art. 521 k.p.k. (tak w oryginale, o czym dalej) w kasacji podniesiono zarzuty naruszenia art. 4 oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 440 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 1 EKPCz, art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 53 k.k. oraz m.in. art. 626 k.p.k. i art. 636 k.p.k. w odniesieniu do wymierzenia opłaty za postępowanie odwoławcze.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa i jako taka podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć fachowemu pełnomocnikowi, że podstawą do wniesienia kasacji przez stronę jest przepis z art. 520 § 1 k.p.k., a nie art. 521 k.p.k. Ten drugi upoważnia jedynie Prokuratora Generalnego oraz Rzecznika Praw Obywatelskich do zaskarżenia kasacją każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.

Niezależnie od powyższego kasatorka nie dostrzegła, że zgodnie z jednoznacznym brzmieniem art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy – dla strony – sytuacji, w której w petitum skargi podnosi się zarzuty wystąpienia w sprawie uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

W niniejszej sprawie J. P. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszone na okres 3 lat próby. Natomiast w kasacji nie podniesiono zarzutów wystąpienia w sprawie którejś z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Wobec tego kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. *a contrario* skutkowało pozostawieniem jej bez rozpoznania.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., obciążając nimi skarżącego J. P..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

